

15 มกราคม 2553

เรื่อง อากรแสดมปี กรณียกเว้นอากรแสดมปี

เรียน

อ้างถึง หนังสือลงวันที่ 3 กรกฎาคม 2552 และลงวันที่ 30 ตุลาคม 2552

ตามที่หนังสืออ้างถึงแจ้งว่า องค์การฯ เป็นนิติบุคคลและเป็นหน่วยงานของรัฐมีสถานะเป็นรัฐวิสาหกิจ สังกัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติจัดระเบียบกิจการแพปลา พ.ศ. 2496 เนื่องจากองค์การฯ ได้จัดทำสัญญาร่วมทุนกับเอกชน โดยร่วมลงทุนพัฒนาศักยภาพท่าเทียบเรือประมงสตูลกับบริษัท พี (บริษัทฯ) ซึ่งให้สิทธิกับบริษัทฯ ทำการก่อสร้างท่าเทียบเรือในที่ดินที่องค์การฯ ครอบครองอยู่เพื่อทำธุรกิจด้านการให้บริการขนส่งสินค้าและธุรกิจที่เกี่ยวข้องเป็นเวลา 30 ปี ในการร่วมลงทุนพัฒนาศักยภาพท่าเทียบเรือประมงสตูลมีการก่อสร้างแยกออกเป็นสองส่วนคือ

1. ส่วนที่ 1 ก่อสร้างถนนทางเข้าท่าเทียบเรือประมงสตูล ซึ่งเมื่อก่อสร้างแล้วเสร็จให้กรรมสิทธิ์ตกเป็นขององค์การฯ

2. ส่วนที่ 2 เป็นการพัฒนาศักยภาพส่วนที่บริษัทฯ ได้รับสิทธิในการบริหารจัดการทรัพย์สินในที่ดินที่ใช้ประกอบกิจการ โดยให้กรรมสิทธิ์ตกเป็นขององค์การฯ หลังสิ้นสุดสัญญา

โดยบริษัทฯ จะต้องแบ่งรายได้ก่อนหักค่าใช้จ่ายให้องค์การฯ ในอัตราร้อยละ 5 ตลอดอายุสัญญาและในขณะทำสัญญาได้จ่ายเงินเป็นค่าตอบแทนการทำสัญญาดังกล่าว จำนวน 3,000,000 บาท

องค์การฯ เห็นว่า สัญญาดังกล่าวมีความแตกต่างจากลักษณะของสัญญาทั่วไป ทำให้ไม่มีความชัดเจนว่าจะต้องติดอากรแสดมปีหรือไม่ ในอัตราเท่าใด จึงหารือกรมสรรพากรเพื่อใช้เป็นแนวทางในการดำเนินการต่อไป ดังความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

กรมสรรพากรขอเรียนว่า กรณี้องค์การฯ ได้จัดทำสัญญาร่วมลงทุนกับบริษัทฯ เพื่อพัฒนาศักยภาพท่าเทียบเรือประมงสตูล โดยตกลงให้บริษัทฯ ทำการก่อสร้าง ซึ่งการก่อสร้างแยกออกเป็นสองส่วน คือส่วนที่ 1 ก่อสร้างถนนทางเข้าท่าเทียบเรือ กรรมสิทธิ์ตกเป็นขององค์การฯ เมื่อก่อสร้างแล้วเสร็จ และส่วนที่ 2 พัฒนาทรัพย์สิน ส่วนที่บริษัทฯ ได้รับสิทธิบริหารจัดการ ให้กรรมสิทธิ์ในทรัพย์สินตกเป็นขององค์การฯ เมื่อสิ้นสุดสัญญา บริษัทฯ ได้รับสิทธิทำธุรกิจด้านการให้บริการขนส่งสินค้าและธุรกิจที่เกี่ยวข้องเป็นเวลา 30 ปี โดยบริษัทฯ ได้จ่ายเงินเป็นค่าตอบแทนในการทำสัญญาและตกลงแบ่งรายได้ก่อนหักค่าใช้จ่ายให้องค์การฯ ในอัตราร้อยละ 5 ตลอดอายุสัญญา หากสัญญาดังกล่าวเป็นสัญญาเช่าทรัพย์สิน ตามมาตรา 537 แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ เข้าลักษณะแห่งตราสาร 1. เช่าที่ดินฯ แห่งบัญชีอัตราอากรแสดมปี ตามประมวลรัษฎากรผู้ให้เช่ามีหน้าที่เสียอากรในอัตรา 1 บาทต่อ ทุกจำนวนเงิน 1,000 บาท หรือเศษของ 1,000 บาท แห่งค่าเช่า แต่โดยที่ฝ่ายต้องเสียอากรในกรณีดังกล่าว ได้แก่ องค์การสะพานปลา ซึ่งเป็นรัฐวิสาหกิจ สังกัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ มีสถานะเป็นนิติบุคคลตามมาตรา 6 แห่งพระราชบัญญัติจัดระเบียบกิจการแพปลา เข้าลักษณะฝ่ายที่ต้อง

เสียอากรเป็นองค์การของรัฐบาล ฉะนั้น หากองค์การฯ มิได้ใช้ทุนหรือทุนหมุนเวียนเพื่อประกอบการพาณิชย์
องค์การฯ จะได้รับยกเว้นอากรแสตมป์ตามมาตรา 121 แห่งประมวลรัษฎากร

ขอแสดงความนับถือ

วณี ทัศนมณเฑียร

(นางวณี ทัศนมณเฑียร)

รองอธิบดี ปฏิบัติราชการแทน

อธิบดีกรมสรรพากร

สำนักกฎหมาย

กลุ่มกฎหมาย 7

โทร. 0-2272-8399

22 มกราคม 2553

เรื่อง ภาษีเงินได้นิติบุคคลและภาษีมูลค่าเพิ่ม กรณีประกอบกิจการคลังสินค้าทัณฑ์บน
เรียน

อ้างถึง หนังสือลงวันที่ 16 ตุลาคม 2552 และลงวันที่ 21 ธันวาคม 2552

ตามหนังสือที่อ้างถึงแจ้งว่า บริษัท ที (บริษัทฯ) ได้รับอนุมัติแต่งตั้งเป็นคลังสินค้าทัณฑ์บน
ประเภททั่วไปจากกรมศุลกากร ขอรื้อปัญหาภาษีเงินได้นิติบุคคลและภาษีมูลค่าเพิ่ม โดยมีข้อเท็จจริงสรุปได้
ดังนี้

1. บริษัท ที (สิงคโปร์) (ตัวแทนจำหน่าย) เป็นตัวแทนจำหน่ายสินค้าในประเทศสิงคโปร์ ส่ง
ให้บริษัท เอส (ผู้ผลิต) ทำการผลิตสินค้าและส่งสินค้ามาเก็บไว้ในคลังสินค้าของบริษัทฯ ในประเทศไทยตาม
ความต้องการของผู้ผลิตและตัวแทนจำหน่าย โดยกรรมสิทธิ์ของสินค้าในขณะที่เก็บในคลังสินค้ายังเป็นของผู้ผลิต
บริษัทฯ จะเป็นผู้ดำเนินการนำเข้สินค้า โดยใช้ชื่อของบริษัท ทีซี (ผู้ซื้อ) ซึ่งอยู่ในประเทศไทย เป็นผู้นำเข้
และบริษัทฯ จะเรียกเก็บค่าใช้จ่ายในการเก็บรักษาสินค้าจากผู้ผลิต และเก็บค่าบริการและดำเนินการทางศุลกากร
จากผู้ซื้อ

2. ในขณะที่สินค้าอยู่ในคลังสินค้าของบริษัทฯ ตัวแทนจำหน่ายจะทำการเจรจากับผู้ผลิต ใน
เรื่องราคา จำนวนสินค้า การเปลี่ยนแปลงกรรมสิทธิ์ในสินค้า เพื่อดำเนินการขายสินค้าให้แก่ผู้ซื้อ เมื่อตกลงการ
ซื้อขายเรียบร้อยแล้ว กรรมสิทธิ์ในสินค้าจะเปลี่ยนชื่อจากผู้ผลิตเป็นชื่อตัวแทนจำหน่าย หลังจากนั้นตัวแทน
จำหน่ายจะส่งให้บริษัทฯ ทำพิธีการนำสินค้าออกจากคลังสินค้าและส่งมอบสินค้าให้แก่ผู้ซื้อตามข้อตกลง และ
ตัวแทนจำหน่ายจะเรียกเก็บค่าสินค้าโดยตรงจากผู้ซื้อ และผู้ผลิตเรียกเก็บค่าสินค้าจากตัวแทนจำหน่าย

บริษัทฯ ขอรื้อว่า ผู้ผลิต และตัวแทนจำหน่าย ไม่ต้องเสียภาษีเงินได้นิติบุคคลและภาษีมูลค่า
เพิ่ม ถูกต้องหรือไม่
ตั้งความละเอียดแจ้งอยู่แล้ว นั้น

กรมสรรพากรขอเรียนว่า หากผู้ผลิตหรือตัวแทนจำหน่ายมีสินค้าเก็บไว้ในคลังสินค้าของบริษัทฯ
ในประเทศไทย และบริษัทฯ ได้เก็บรักษาสินค้าซึ่งเป็นของผู้ผลิตหรือตัวแทนจำหน่ายอยู่เป็นปกติและดำเนินการ
ส่งมอบสินค้าจากคลังสินค้าเพื่อหรือในนามของผู้ผลิตหรือตัวแทนจำหน่าย ให้แก่ผู้ซื้อสินค้าในประเทศไทยอยู่
เป็นประจำ ย่อมถือว่า ผู้ผลิตหรือตัวแทนจำหน่ายประกอบกิจการในประเทศไทย โดยมีบริษัทฯ เป็นผู้ทำการแทน
หรือทำการติดต่อ ก่อให้เกิดรายได้ในประเทศไทยตามมาตรา 76 ทวิ แห่งประมวลรัษฎากร และถือว่าผู้ผลิตหรือ
ตัวแทนจำหน่ายมีสถานประกอบการถาวรในประเทศไทย ตามข้อ 4 (ข) ของข้อ 5 แห่งอนุสัญญาะหว่างรัฐบาล
แห่งราชอาณาจักรไทยกับรัฐบาลแห่งสาธารณรัฐสิงคโปร์เพื่อการเว้นการเก็บภาษีซ้อนและการป้องกันการเลี่ยง
การรัษฎากรในส่วนที่เกี่ยวกับภาษีเก็บจากเงินได้ บริษัทฯ จึงมีหน้าที่และความรับผิดชอบในการยื่นแบบแสดงรายการ
และชำระภาษีเงินได้นิติบุคคลแทนผู้ผลิตหรือตัวแทนจำหน่ายในต่างประเทศตามมาตรา 76 ทวิ แห่งประมวล

เรื่อง การขอขึ้นทะเบียน...

เรียน ท่านอธิบดี...

โทร. 0-2272-8288

สำนักงาน...

...

อธิบดีกรม...

85/2 แห่ง...

ตามที่...

22 มกราคม 2553

เรื่อง ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา กรณีการคำนวณภาษีจากเงินที่ได้รับจากการลงทุนสำรองเลี้ยงชีพ
เรียน

อ้างถึง หนังสือลงวันที่ 12 พฤศจิกายน 2552 และวันที่ 27 พฤศจิกายน 2552

ตามหนังสือที่อ้างถึงแจ้งว่า ในปี 2552 ท่านได้รับเงินได้ครั้งเดียวเพราะเหตุออกจากงาน 2 ประเภท ได้แก่ เงินชดเชยตามกฎหมายแรงงาน และเงินที่จ่ายจากกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ แต่ท่านได้คงเงินในกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ พนักงานธนาคาร... ซึ่งจดทะเบียนแล้วโดยมีบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนธนาคารฯ ที่มีหน้าที่ดูแลกองทุนสำรองเลี้ยงชีพของพนักงานต่อไป โดยจะขอรับเงินจากกองทุนดังกล่าวในปี 2553 ท่านจึงขอทราบว่าจะในการยื่นแบบแสดงรายการเพื่อเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาในปี 2553 ท่านมีสิทธิเลือกเสียภาษีแยกต่างหากจากเงินได้อื่น ตามมาตรา 48 (5) แห่งประมวลรัษฎากร ได้หรือไม่ เพราะเหตุใด ดังความละเอียดที่แจ้งแล้ว นั้น

กรมสรรพากรขอเรียนว่า ตามข้อเท็จจริง ธนาคารฯ ได้จ่ายเงินได้ครั้งเดียวเพราะเหตุออกจากงานให้ท่าน ดังนี้

1. เงินเทียบเท่าเงินชดเชยตามกฎหมายแรงงาน และเงินตอบแทนพิเศษ (เงินบอกกล่าวล่วงหน้า เงินเพิ่มพิเศษตอบแทนตามอายุงาน และเงินชดเชยสิทธิหยุดพักผ่อนประจำปี) จำนวน 1,305,827 บาท ได้รับเมื่อวันที่ 30 กันยายน 2552

2. เงินที่จ่ายจากกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ จำนวน 1,224,240.96 บาท ได้รับเมื่อวันที่ 2 ตุลาคม 2552 ซึ่งท่านเลือกที่คงไว้ในกองทุน ต่อไป โดยจะขอรับเงินดังกล่าวจากกองทุนฯ ในปี 2553

ดังนั้น กรณีท่านได้รับเงินเทียบเท่าเงินชดเชยตามกฎหมายแรงงาน และเงินตอบแทนเพราะเหตุออกจากงานในปี 2552 และต่อมาจะรับเงินจากกองทุนสำรองเลี้ยงชีพอีกในปี 2553 ถือเป็นกรณีที่มีการจ่ายเงินจากผู้จ่ายรายเดียวกันหลายครั้ง ไม่ว่าจะแบ่งจ่ายจากเงินประเภทเดียวกันหรือหลายประเภท ในการยื่นแบบแสดงรายการเพื่อเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาในปี 2553 ท่านไม่มีสิทธินำเงินที่ได้รับจากกองทุนสำรองเลี้ยงชีพมาเลือกเสียภาษีแยกต่างหากจากเงินได้อื่นได้ ทั้งนี้ ตามมาตรา 48 (5) แห่งประมวลรัษฎากร ประกอบกับข้อ 2 (ข) ของประกาศอธิบดีกรมสรรพากร เกี่ยวกับภาษีเงินได้ (ฉบับที่ 45) เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขของเงินได้พึงประเมินตามมาตรา 40 (1) และ (2) แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งนายจ้างจ่ายให้ครั้งเดียวเพราะเหตุออกจากงานตามมาตรา 48 (5) และ 50 (1) แห่งประมวลรัษฎากร ลงวันที่ 24 กันยายน พ.ศ. 2535 ดังนั้น ท่านจึงต้องนำเงินที่ได้รับจากกองทุนสำรองเลี้ยงชีพในปี 2553 มารวมคำนวณกับเงินได้พึงประเมินประเภทอื่นที่ได้รับในระหว่างปีภาษี เพื่อยื่นแบบแสดงรายการและชำระภาษี ตามมาตรา 56 แห่งประมวลรัษฎากร

ขอแสดงความนับถือ

วณิ ทศนภมณีเยียร

รองอธิบดี ปฏิบัติราชการแทน

อธิบดีกรมสรรพากร

28 มกราคม 2553

เรื่อง ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาและภาษีเงินได้หัก ณ ที่จ่าย กรณีเงินที่ได้รับอันเนื่องมาจากการสิ้นสุดสัญญาจ้าง
เรียน

อ้างถึง หนังสือลงวันที่ 3 สิงหาคม 2552

ตามหนังสือที่อ้างถึง แจ้งว่า บริษัท เอส (บริษัท) อยู่ระหว่างการดำเนินการปรับโครงสร้างภายในองค์กร มีการเลิกสัญญาจ้างของพนักงานจำนวนหนึ่ง โดยให้พนักงานยื่นหนังสือลาออก และบริษัทฯ จะจ่ายเงินตอบแทนให้แก่พนักงานจำนวนเท่ากับค่าชดเชยและผลประโยชน์อื่น ๆ ตามกฎหมาย ที่พนักงานควรจะได้รับตามที่กฎหมายคุ้มครองแรงงานกำหนดในกรณีพนักงานถูกเลิกจ้าง ซึ่งเงินจำนวนนี้โดยปกติแล้ว จะไม่จ่ายให้แก่พนักงานที่ลาออก และบริษัทฯ จะออกหนังสือรับรองการทำงานให้แก่พนักงานโดยระบุเหตุของการสิ้นสุดการจ้างว่าเป็นกรณีการลาออก พนักงานที่ตกลงจะสิ้นสุดสัญญาจ้างมีระยะเวลาการปฏิบัติงานไม่ถึง 5 ปี และจะได้รับเงินตอบแทนดังต่อไปนี้

1. ค่าชดเชยซึ่งคำนวณตามพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. 2541
2. สินจ้างแทนการบอกกล่าวล่วงหน้า
3. ค่าจ้างสำหรับวันหยุดพักผ่อนประจำปีที่ไม่ได้ใช้ และ

บริษัทฯ ขอหารือว่า

1. แม้ว่าเอกสารที่เกี่ยวกับการสิ้นสุดสัญญาจ้างจะแสดงว่าเหตุแห่งการสิ้นสุดสัญญาคือ การลาออก โดยพนักงานได้ยื่นหนังสือลาออกให้แก่บริษัทฯ แต่สาระสำคัญของเงินที่จ่ายให้แก่พนักงาน ตามข้อ 1 คือ การจ่ายค่าชดเชยตามกฎหมายคุ้มครองแรงงาน ดังนั้นเงินที่จ่ายตามข้อ 1 ยังคงถือเป็นค่าชดเชยที่ลูกจ้างได้รับตามกฎหมายคุ้มครองแรงงาน ตามข้อ 2 (51) ของกฎกระทรวง ฉบับที่ 126 (พ.ศ. 2509) ออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการยกเว้นรัษฎากร พนักงานจึงมีสิทธิได้รับยกเว้นภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาจากค่าชดเชยส่วนที่ไม่เกินค่าจ้างของการทำงาน 300 วันสุดท้าย แต่ไม่เกิน 300,000 บาท ในกรณีนี้ บริษัทฯ ไม่มีหน้าที่ต้องหักภาษี ณ ที่จ่ายจากเงินที่ชำระตามข้อ 1 ใช่หรือไม่

2. เงินที่จ่ายตามข้อ 2-3 ถือว่าเป็นเงินที่นายจ้างจ่ายให้ครั้งเดียวเพราะเหตุออกจากงานและถือเป็นรายได้จากการจ้างงาน เช่นเดียวกับเงินเดือน ตามมาตรา 40 (1) แห่งประมวลรัษฎากร บริษัทฯ มีหน้าที่ต้องหักภาษี ณ ที่จ่ายจากจำนวนเงินดังกล่าว โดยพนักงานจะมีสิทธิเลือกคำนวณเพื่อเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาตามมาตรา 48 (5) แห่งประมวลรัษฎากร ใช่หรือไม่

ดังกล่าวละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

กรมสรรพากรขอเรียนว่า

1. กรณีบริษัทฯ เลิกจ้างพนักงาน โดยให้พนักงานยื่นหนังสือลาออกนั้น แม้บริษัทฯ จะจ่ายเงินชดเชยให้แก่พนักงาน ซึ่งคำนวณตามหลักเกณฑ์ค่าชดเชย ตามพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. 2541 เงิน

จำนวนดังกล่าวไม่ถือเป็นค่าชดเชยการเลิกจ้างตามมาตรา 118 ตามพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. 2541 พนักงานที่ยื่นหนังสือลาออก จึงไม่ได้รับยกเว้นภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาตามข้อ 2 (51) ของกฎกระทรวง ฉบับที่ 126 (พ.ศ. 2509) ออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการยกเว้นรัษฎากร

2. กรณียื่นจ้างแทนการบอกกล่าวล่วงหน้า และค่าจ้างสำหรับวันหยุดพักผ่อนประจำปีที่ไม่ได้ใช้ โดยให้พนักงานยื่นหนังสือลาออกนั้น เข้าลักษณะเป็นเงินได้พึงประเมินตามมาตรา 40 (1) แห่งประมวลรัษฎากร และไม่ถือเป็นเงินที่นายจ้างจ่ายให้ครั้งเดียวเพราะเหตุออกจากงานที่ผู้มีเงินได้มีสิทธิจะเลือกเสียภาษีตามมาตรา 48 (5) แห่งประมวลรัษฎากร ผู้มีเงินได้ต้องนำเงินได้ดังกล่าวไปรวมคำนวณภาษีกับเงินได้ประเภทอื่นตามมาตรา 48 (1) แห่งประมวลรัษฎากร

ขอแสดงความนับถือ

วณี ทัศนมณเฑียร

(นางวณี ทัศนมณเฑียร)

รองอธิบดี ปฏิบัติราชการแทน

อธิบดีกรมสรรพากร

สำนักกฎหมาย

กลุ่มกฎหมาย 13

โทร. 0-2272-9059